

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj spisa: P-3283/2024-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sutkinji Boški Pavičić, u pravnoj stvari tužitelja Danijela Janjika (OIB: 48064837244) iz Prhoća, Jastrebarsko, Vinogradarska 56, kojeg zastupa punomoćnik Ivo Franjić, odvjetnik u Zagrebu, Ilica 110, protiv tuženice Željke Zwicker (OIB: 11931785133) iz Zagreba, Ulica Bele Čikoša 6, koju zastupa punomoćnica Ivana Sury odvjetnica u Zagrebu, Trnjanska cesta 23/II, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon 15. travnja 2025., održane i zaključene glavne i javne rasprave u prisutnosti punomoćnika tužitelja, te punomoćnice tuženice, 26. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se nedopuštenom Pljenidba i prijenos novčanih sredstava po Zahtjevu za izravnu naplatu od 21.03.2024. tuženice Željke Zwicker, OIB: 11931785133, Ulica Bele Čikoša 6, 10000 Zagreb protiv tužitelja Danijela Janjika, OIB: 48064837244, Vinogradska 56, 10450 Prhoć (Jastrebarsko) na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj P-12920/2001.
- II. Ukidaju se sve provedene radnje po Zahtjevu za izravnu naplatu od 21.03.2024. godine tuženice Željke Zwicker, OIB: 11931785133, Ulica Bele Čikoša 6, 10000 Zagreb protiv tužitelja Danijela Janjika, OIB: 48064837244, Vinogradska 56, 10450 Prhoć (Jastrebarsko), na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj P-12920/2001, te se zabranjuje FINA-i da izvrši pljenidbu i prijenos novčanih sredstava koje je ovrhovoditelj zatražio i da se zaplijenjeni iznos vrati tužitelju.
- III. Nalaže se tuženiku Željki Zwicker, OIB: 11931785133, Ulica Bele Čikoša 6, 10000 Zagreb naknaditi parnični trošak tužitelju Danijelu Janjiku, OIB: 48064837244, Vinogradska 56, 10450 Prhoć (Jastrebarsko) u iznosu od 1.606,18 eur sa zateznom kamatom od 26. svibnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana.
- IV. Nalaže se Financijskoj agenciji postupiti po toč. II. Izreke ove presude.

Obrazloženje

1 Tužitelj navodi u tužbi da je Općinskom sudu u Novom Zagrebu podnio Prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim u smislu čl. 210. Ovršnog zakona (u daljnjem tekstu: Prijedlog) za donošenje rješenja kojim će pljenidbu i prienos novčanih sredstava ovršenika, zaplijenjenih po zahtjevu ovrhovoditelja za izravnu naplatu, na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj P-12920/2001, proglasiti nedopuštenim.

Nadalje navodi da je ovdje tuženica 21. ožujka 2024. dostavila FINA-i Zahtjev za izravnu naplatu na temelju navedene presude na temelju kojeg Zahtjeva za izravnu naplatu je poslovna banka tužitelja (ovršenika) izvršila zapljenu sredstava sa računa tužitelja (ovršenika), kao i da je po prigovoru tužitelja, Općinski sud u Novom Zagrebu donio Zaključak, poslovni broj Ovr-830/2024-6 od 6. svibnja 2024. koji zaključak je tužitelj zaprimio 9. svibnja 2024., kojim se ovdje tužitelj, u roku 15 dana od dana primitka zaključka upućuje u parnicu radi proglašenja nedopuštenim pljenidbe i prijenosa sredstava u postupku izravne naplate na temelju zahtjeva za izravnu naplatu ovdje tuženice od 21. ožujka 2024., po presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj P-12920/2001, iz razloga čl. 50. st.1. toč.9. i 11. Ovršnog zakona.

Tužitelj navodi da je naprijed navedena presuda djelomično ukinuta presudom i rješenjem Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-4476/10 od 13. rujna 2011. i naloženo ponovno suđenje te se pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu vodi parnični postupak pod poslovnim brojem P- 6730/2011.

Navodi da su u naprijed navedenom parničnom postupku istaknute nove činjenice i dokazi iz kojih proizlazi da ovršenik nije dužan ovrhovoditelju niti ovaj iznos od 15.598,54 EUR, a što se odnosi na izjavu svjedoka Željka Krajine, kao i izjavu Ronilačkog kluba Zagreb iz kojih je razvidno da je naprijed navedeni dug prebijen.

Tužitelj smatra da je došlo do zastare tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom, jer da je tražbina za koju se zahtjeva ovrha postala pravomoćna i ovršna 2011., dakle prije više od 13 godina čime je protekao rok od 10 godina nakon kojeg je nastupila apsolutna zastara ovrhe, te da su ispunjene pretpostavke propisane člankom 50. stavkom 1. i 11. Ovršnog zakona, kao i da je opisanim postupanjem ovrhovoditelj zapravo počinio štetu ovršeniku, te traži prihvatiti tužbeni zahtjev kako je pobliže određen u izreci.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava činjenične navode tužbe i osnovanost tužbenog zahtjeva, navodeći da je tuženica 21. ožujka 2024., kao ovrhovoditelj, Financijskoj agenciji podnijela zahtjev za izravnu naplatu protiv ovdje tužitelja, tamo ovršenika, sve na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-12920/01 od 25. siječnja 2010., a koja je u dijelu točke I. za iznos od 15.338,76 EUR postala pravomoćna 13. rujna 2011., a ovršna 7. studenog 2011., što je jasno naznačeno na izdanoj klauzuli pravomoćnosti i ovršnosti, sve temeljem presude Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-4476/10-2 od 13. rujna 2011.

Ističe da se u ukinutom dijelu presude raspravlja samo o ostalom dijelu tužbenog zahtjeva u iznosu od 15.338,76 EUR s pripadajućim kamatama, a ne i o pravomoćno dosuđenom iznosu od 15.338,76 EUR, pa da tužitelj u ovom postupku ne može isticati bilo kakve dokazne prijedloge u tom pogledu, a kamo li saslušavati svjedoke i dostavljati dokumentaciju kojom osporava klauzulu pravomoćnosti i ovršnosti presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-12920/01 od 25.

siječnja 2010., jer se navedeno eventualno može raspravljati povodom prijedloga za ponavljanje postupka, koji tužitelj nije postavio.

Navodi da su Izjave koje tužitelj dostavlja uz tužbu vrlo upitne vjerodostojnosti, tim više što se i potpisi samog tužitelja na punomoći koja je priložena uz tužbu, kao i na priloženoj Izjavi Ronilačkog kluba Zagreb (Izjava bez datuma) u bitnome razlikuju, dok je Izjava Krajina Zdenka od 13. svibnja 2003. nečitljiva i istom ispravom je tužitelj raspolagao još davne 2003. pa se stoga u svezi iste niti ne može pozivati na odredbu čl. 50. st. 1. toč. 9. Ovršnog zakona.

Slijedom navedenog smatra da je tuženica na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-12920/01 od 25. siječnja 2010. i iskazane klauzule pravomoćnosti i ovršnosti dopušteno i zakonito tražila izravnu naplatu od tužitelja, tamo ovršenika.

Tužena ističe kako je tužiteljev prigovor zastare potraživanja neosnovan u cijelosti, jer da je tuženica temeljem presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-12920/01 od 25. siječnja 2010., već pokretala postupke prisilne naplate i to 2. studenog 2016., izravno pred Financijskom agencijom i 27. ožujka 2018. pred ovim sudom, koji sud je 22. ožujka 2019. donio rješenje o ovrsi broj Ovr-3258/18, a koje je postalo pravomoćno 18. studenog 2019. i ovršno 22. siječnja 2020. No, kako na računu tužitelja, nije bilo naplate, a isti nema bilo kakve imovine, i taj pokušaj naplate je bio bezuspješan te ističe kako stoga nije nastupila zastara tražbine kako to neosnovano navodi tužitelj, jer je pokretanjem postupka izravne naplate pred Financijskom agencijom iz 2016. godine i pokretanjem ovršnog postupka pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu iz 2018. godine došlo do prekida zastare, pa je zastara počela iznova teći, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru.

Slijedom svega navedenog predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev uz naknadu parničnih troškova zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

3. U dokaznom postupku izvršen je uvid u izjavu Ronilačkog kluba Zagreb (list 5 spisa), rješenje i zaključak Općinskog suda u Novom Zagrebu, poslovni broj Ovr-830/2024-6 od 06.05.2024. (list 6-10 spisa), pisanu izjavu Zdenka Krajina ovjerenu kod javnog bilježnika (list 11-16 spisa), zahtjev za izravnu naplatu od 21.03.2024. (list 28-29 spisa), presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj P-12920/01 od 25. siječnja 2010. s klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti (list 30-37 spisa), potvrdu Privredne Banke Zagreb o zaprimljenom prigovoru od 19.3.2024. (list 38 spisa), zahtjev za izravnu naplatu od 02.11.2016. (list 39-40 spisa), prijedlog i rješenje o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Ovr-3258/18 s potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti (list 41-45 spisa), uvjerenje o vlasništvu vozila za tužitelja od 22.05.2024. (list 46. spisa), potvrdu Financijske agencije od 18.04.2019. o očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje za tužitelja (list 47 spisa), rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-3258/18-27 od 17.2.2022. (list 50-52 i 56-58 spisa), specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje Ovr-3258/18-2 od 29.4.2020. (list 62 spisa), ispis iz pretraživanja popisa nekretnina (list 63-64 spisa), presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev 943/17-2 od 10.5.2017. (list 65-68 spisa), specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje P-12920/01 – IZ.NA-DOPUNA od 21.3.2024. (list 78-79 i 91-92 spisa), specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje P-12920/01 od 21.3.2024. (list 85 spisa) te je sud izvršio uvid u ovosudni spis poslovni broj Ovr-3258/2018 i spis Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj Ovr-830/2024.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Predmet spora je tužbeni zahtjev za utvrđenje nedopuštenom pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava po zahtjevu tuženice za izravnu naplatu od 21.03.2024. na računima tužitelja, na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj P-12920/2001 od 25. siječnja 2010., te tužbeni zahtjev da se ukinu sve provedene radnje po navedenom zahtjevu za izravnu naplatu, zabrani FINA-i da izvrši pljenidbu i prijenos novčanih sredstava koje je ovrhovoditelj zatražio i da se zaplijenjeni iznos vrati tužitelju.

6. Nije sporno da je presudom i rješenjem Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-4476/10 od 13. rujna 2011. potvrđena prvostupanjska presuda u dijelu u kojem je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 15.338,76 eur u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan isplate dok je u preostalom dijelu, kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu daljnjeg iznosa od 15.338,76 eur u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan isplate, u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev za isplatu zateznih kamata tekućih na iznos od 30.677,51 eur (očito omaškom napisano kn) od dana 26. rujna 2001. do isplate i u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška, prvostupanjska presuda ukinuta te je predmet u tom dijelu vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

7. Sporno je je li zahtjev tuženice FINA-i od 21.03.2024. za izravnu naplatu pljenidbom i prijenosom novčanih sredstava sa računa tužitelja na račun tuženice, na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj P-12920/2001 od 25. siječnja 2010., djelomično o pravomoćne i ovršne 7. studenoga 2011., podnesen nakon što je nastupila zastara za pokretanje postupka ovrhe na temelju navedene ovršne isprave, te je li tuženica pokretala ranije ovrhu protiv tužitelja na temelju navedena ovršne isprave zbog koje je došlo do prekida zastare za pokretanje ovrhe na temelju iste osnove.

7.1. Uvidom u priklopljeni spis Općinskog suda u Novom Zagrebu, poslovni broj Ovr-830/2024 utvrđeno je da je zaključkom od 6. svibnja 2024. ovdje tužitelj upućen pokrenuti parnicu radi proglašenja nedopuštenom pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava po zahtjevu tuženice za izravnu naplatu od 21.03.2024. na računima tužitelja, na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj P-12920/2001 od 25. siječnja 2010., iz razloga iz čl. 50. st. 9. i 11. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20. i 114/22, dalje: OZ), da je punomoćnik tužitelja navedeno rješenje primio 9.5.2024.

7.2. Postupak u ovoj pravnoj stvari tužitelj je na temelju navedenog zaključka od 6. svibnja 2024. pravovremeno pokrenuo tužbom od 24. svibnja 2024. iz razloga iz čl. 50. st. 9. i 11. OZ, odnosno je li nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom.

8. Odredbom čl. 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 - dalje: ZO) propisano je da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare.

9. Prema odredbi čl. 241. zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

10. Odredbom čl. 245. st. 1. ZOO propisano je da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru. Prema stavku 6. zastara koja počinje teći iznova poslije prekida navršava se kad protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta.

11. Iz potvrde FINA-e od 13. svibnja 2025. proizlazi da je na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj P-12920/2001 od 25. siječnja 2010. ovdje tuženica podnijela zahtjev protiv tužitelja za izravnu naplatu 2. studenoga 2016., koji zahtjev nije proveden već je s priloženom osnovom vraćen ovrhovoditelju (tuženici).

12. Uvidom u priklopljeni spis ovog suda, poslovni broj Ovr-3258/2018 utvrđeno je da je rješenjem od 17. veljače 2022. obustavljena ovrha, po službenoj dužnosti i da su ukinute sve provedene radnje na temelju odredbe čl. 72. st. 3. Ovršnog zakona, jer ovrhovoditelj (ovdje tuženica) nije u roku od jedne godine poduzela niti jednu radnju u postupku, odnosno da je zadnju radnju u postupku ovrhovoditeljica poduzela 20. veljače 2020. Navedeno rješenje postalo je pravomoćno 12. ožujka 2022.

13. Prema shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske iznesenom u odlukama poslovni broj Rev-1667/17 od 22. listopada 2019. i Rev-943/17 od 10. svibnja 2017., u situaciji kada je ovršni postupak obustavljen zbog razloga koji leže isključivo na ovršeniku i na što ovrhovoditelj nije imao utjecaja, tada pokretanje ovršnog postupka (okončanog obustavom postupka) ima za posljedicu prekid zastare i zastarni rok počinje ponovo teći nakon što rješenje o obustavi ovršnog postupka postane pravomoćno.

14. Prema zaključku suda, a na temelju činjeničnih utvrđenja da zahtjev za izravnu naplatu od 2. studenoga 2016., nije proveden već je s priloženom osnovom vraćen ovrhovoditelju, ovdje tuženici, da je ovrha pokrenuta na temelju iste osnove, obustavljena po službenoj dužnosti radi neaktivnosti ovrhovoditelja, odnosno tuženice, nisu utvrđeni razlozi na strani tužitelja kao ovršenika za neprovođenje izravne naplate tražbine pokrenute 2016., radi pljenidbe računa ovršenika, niti je ovršni postupak obustavljen 2022. iz razloga koji leže isključivo na ovršeniku, već upravo zbog pasivnosti tuženice kao ovrhovoditelja, pa sukladno spomenutom pravnom shvaćanju Vrhovnog suda RH pokrenutim ovršnim postupcima protiv tužitelja, prije 21. ožujka 2024., na temelju pravomoćne presude broj P-12920/2001 od 25. siječnja 2010., nije prekinuto zastarijevanje niti su za tuženicu za pokretanje postupka ovrhe teći novi rok počeli teći novi rokovi u smislu odredbi čl. 241. i čl. 245. st. 1. OZ.

15. Stoga valja zaključiti da je desetogodišnji zastarni rok iz čl. 233. st. 1. ZOO za pokretanje ovrhe na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj P-12920/2001 od 25. siječnja 2010. počeo teći 8. studenoga 2011., nakon što je navedena presuda postala djelomično ovršnom 7. studenoga 2011., kako to proizlazi iz potvrde na listu 37 spisa i taj rok je istekao 8. studenoga 2021., slijedom čega je zahtjev za izravnu naplatu od 21.03.2024. tuženice Željke Zwicker podnesen nakon proteka zastarnog roka za pokretanje ovrhe.

16. Slijedom izloženog sud je ocijenio osnovanim tužbeni zahtjev za proglašenje za utvrđenje nedopuštenom pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava po zahtjevu tuženice za izravnu naplatu od 21.03.2024. na računima tužitelja, na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj P-12920/2001 od 25. siječnja 2010., te tužbeni zahtjev da se ukinu sve provedene radnje po navedenom zahtjevu za izravnu naplatu, zabrani FINA-i da izvrši pljenidbu i prijenos novčanih sredstava koje je ovrhovoditelj zatražio i da se zaplijenjeni iznos vrati tužitelju, sukladno odredbi čl. 55., čl. 56. u vezi čl. 50. st. 1. toč. 9. i 10. OZ, te čl. 219. i 221. a Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka USRH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25- dalje: ZPP), te je odlučeno kao u izreci.

17. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. u vezi čl. 155. ZPP i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj, 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 126/22 i 138/23 - dalje: Tarifa).

18. Tužitelju koji je u cijelosti uspio u sporu, priznat je trošak zastupanja po ovlaštenom punomoćniku – odvjetniku i to za sastav tužbe prema Tbr. 7/1 100 bodova, za pristup na dva ročišta 10.2.2025. i 15.4.2026. prema Tbr. 9/1- 100 bodova za svako, za sastav tri podneska od 24.10.2024., 1.4.2025. i 23.9.2025. prema Tbr. 8/1 - 100 bodova za svaki, a što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 eur (s paušalom) iznosi 1.200,00 eur uvećan za 25% PDV-a u iznosu od 300,00 eur ili ukupno 1.500,00 eur, čemu valja dodati i trošak sudske pristojbe na tužbu 53,09 eur, te sudske pristojbe na presudu u iznosu od 53,09, tako da je tužitelju odmjerjen parnični trošak u ukupnom iznosu od 1.606,18 eur.

90. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 22.4.2025, jer u istom ponavlja već ranije iznesene navode te nije bio potreban za vođenje parnice.

20. Odluka o stopi zatezne kamate temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23), a odluka o zateznim kamatama na parnični trošak temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP.

U Zagrebu, 26. svibnja 2026.

Sutkinja
Boška Pavičić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda pisano u tri primjerka u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:

1. tužitelju po pun.

2. tuženici po pun.

Broj zapisa: **9-30888-9698c**

Kontrolni broj: **0298f-039c9-41e2c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.